

ANOTACE

Práce pojednává o vlivu tří rovin na českou společnost po roce 1968. První rovinou je ideologie nového režimu, který se nazývá normalizační. Bylo možné lidi přinutit k loajalitě skrze marxismus-leninismus? A jaký ideologický základ měl normalizační režim v Československu, který měl legitimizovat jeho moc?

Druhou, a tou nejširší, rovinou je sociální politika státu. Již od roku 1945 se v Československu rozvíjí velká sociální síť, která má velké úspěchy především v oblasti konsolidace nového komunistického režimu na počátku 50. let 20. století. Po roce 1968 je však situace rozdílná, než o 20 let dříve. Tato kapitola se zaměřuje na jednotlivé okruhy sociální politiky a rozebírá jejich kladnou stránku, ale též negativní. Jaké úspěchy měla normalizační sociální politika a do jaké míry vedla ke konsolidaci posrpnové společnosti v Československu? Na druhé straně se text bude zabývat i negativním aspektem jednotlivých sociálních výhod nabízených režimem. Tato negativa posléze z velké části přispěly k pádu režimu na konci roku 1989.

Třetí kapitola se zabývá otázkou, do jaké míry byly na počátku normalizace silné trestní represe a jaký měly charakter. Sociální politika státu se v této části propojí s trestní represí a může velmi dobře ukázat charakter normalizační společnosti.

Normalizační režim na počátku 70. let potřeboval získat legitimitu své moci. Ideologie a trestní represe se začala spojovat se sociální politikou státu, která se stala pro normalizační vedení strany a státu hlavním středobodem své moci.